

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ рускихъ снятъ) о 4-58 годинѣ по полуночи.

Редакція и администрація подъ ч. 15 п/з/м/р/ Маріїцкій.

Експедиція для кістечевихъ пред-
платниківъ урдженка въ друкарні
Т. Шевченка (улица Криви Ч. 2 на
Галка поверхъ).

Всі листы, посылки и рекламація
надлежить переслати подъ адресою:
редакція и администрація „Дѣло“
ч. 15 п/з/м/р/ Маріїцкій.

Дѣло

Клеветникамъ Руси.

II.

Andacter calumniae — сен макси-
мы видно придержаются клеветники Руси.
Мало буде имъ того, що писавъ Dziennik
rosyjski на Русиновъ, они подобрались
до угорского Pester Lloyd-a и накор-
милъ его своими „шишками“. Очевидно
закирили наші клеветники вдарити въ ве-
ликій дзвінъ и не зважаючи на то, що
кому якъ кому а Мадарамъ якъ наймен-
ше пристоить поучати Русиновъ въ льо-
зинності, — видали свої дзвіни кле-
вети середъ своїхъ „братанківъ“, що
то жно дуалізму, мимо отданія имъ ге-
тманії підъ угорськими Славянами, все
таки не можуть погодитись съ австрій-
скимъ патріотизмомъ! Не вжель передъ
такими трибуналами мають Русини оправ-
дуватись? „Кто же есть обвиняй мя“?
можутъ спікати Русини. Вачий конспі-
раторы противъ Австрії, союзники Бис-
купівської інвалізії зъ р. 1866, ничимъ
незаслужені противники єдності австрійско-
угорської монархії накидаючи пута сво-
бодику, ускінъ ому розвою Австрії, —
чили они мають право застѣдати до суду
зъ Руїнами? Чи не лучше зробити
Pester Lloyd прочитати лекцію о льо-
зинності своїй же угорской лѣвицѣ и
заборонити Великимъ Банамъ, а въ конецъ
въ скому прасовому товаришеви Füg-
gelienség, которому выточилъ прокураторія
прошелъ карний за образу Маєстата
Цісара?

Кожий мусить намъ призвати, що
передъ такими „шишками“ льозинності
намъ підкою ставати до суду. Однакожъ
съ жалю треба сказати, що съвба кле-
вети на Русиновъ перейшла вже звы-
чайні кіти, а поспільними часами під-
німаються клеветливі голоси майже по-
ходу съ очевидцями замѣромъ добитись
до квадратичнихъ сферъ. Статія Pester
Lloyd-a есть толькъ есенцією тихъ кле-
вети, котрій бѣдъ якогось часу підноситься
систематично, въ рожихъ напряженняхъ

але съ одинаковою цѣллю. Ктожъ не при-
гадає собѣ, якъ недавно ще оскаржували
всіхъ галицькихъ Русиновъ о якій а-
грарній агітації, ба павѣть о соціалізмѣ,
якъ тымъ же Русинамъ задля трирамен-
ного креста навязувано „інізматицку“
іронізанду въ то въ пору, коли Митро-
полічій и єпископській престоли заняли
Владики, котрими никто не смеє отмовити
католицької ревности. Щожъ значать тін
клевети? Ото ничего іншого, якъ то, що
клеветливості ворогівъ Руси дбайша
вже до цілковитої безвістыдності. Мов-
чати довше — значибои помагати на-
шімъ клеветникамъ ихъ ложь продавати
за правду. До кlevети въ релігійномъ
и соціальному взглядѣ, прибуває кlevета
политична: „теперішній рухъ Русиновъ¹
прибравъ характеръ всероссійскаго руху“.
Такъ отже видно ходить о тое, ском-
промитувати Русиновъ релігійно, со-
спльно и політично, — щоби въ той
способъ видалити и оправдати релігій-
ний, соспльний и політичний гнетъ Ру-
синовъ! Признаемо хітростъ такои по-
литики нашихъ противниківъ, але не
бачимо въ ней ни крихти політичного
такту и логики.

На якій же підставѣ и задля якої
причини підноситься ті замѣти противо-
державної гравітації Русиновъ и где то
есть той „фактъ“, що „теперішній рухъ
Русиновъ прибравъ характеръ всерос-
сійскаго руху“? Pester Lloyd признає,
що сего минного стремленія Русиновъ не
можна познати зъ книжокъ рускихъ, бо
еслибы рухъ Русиновъ дѣйстно мавъ ха-
рактеръ всероссійскій, тогдь певно не
розвивали бы Русини своєю питомою ли-
тературою, они не пекали бы свого ро-
дного языка и не закладали бы товариства
для просвѣтія народа въ народній языцѣ.
Pester Lloyd знає, що таке посудженіе
Русиновъ о всероссійській аспирації про-
тиворѣчить столітній історії жити Ру-
синовъ въ Австрії, бѣдъ знає, що Ру-
сини черезъ той часъ спітко зазили
свою льозинності на картахъ австрійской
исторії не словами, але дѣлами, жертвами

своїхъ крові и свого майна, бѣдъ знає,
що року 1848, р. 1859 и 1866 цілі
полки галицькихъ Русиновъ полягли тру-
помъ въ оборонѣ Австрії, що павѣть
окупація Боснії и Герцеговини не обій-
шлась безъ кровавої жертви Русиновъ.
Pester Lloyd знає, що то суть факта,
котрій павѣть сліпий и глухій не може
приняти якъ доказъ „всероссійскаго
руху“ Русиновъ. Тожъ на все то відъ
R. L. заслону и столітніу исторію называ-
є „перестарою и угтерою фразою“,
а указує на „духа Головацкого“, котрый
здається, особливо завертати голови ру-
соки молодежі², хочь не поясне, якъ
то именно „духъ Головацкого“, чи той,
що видає руску граматику и въ „трехъ
вступительныхъ предподаванахъ“ цілкомъ
засобомъ свои науки боронивъ само-
стїйності руского языка и єго отруби-
стії бѣдъ россійского, чи той, що пе-
реживши до Россії переставъ виль-
вати на руску молодежі, отже й не
може завертати єи голови? Якъ бы
такъ и було, але все жъ таки можемо
спікати, чиже годиться на такій підставѣ
кідати на цѣлій рускій народъ въ Ав-
стрії калюнію гравітації позадержавної,
„выхідною поза границъ державної ідеї
австрійської“ — гравітації до Россії?
Перегляньте вѣтъ австрійські народи и спи-
тайтесь себе, чи на той самий підставѣ
и то може съ далеко більшимъ правомъ
не могли бы ви навізати вѣсмъ ав-
стрійськимъ народамъ такихъ „позадер-
жавнихъ стреіленій“? У кожного народа
подибаєте поодинокихъ людей, котрій бу-
вають на блудихъ калькуляціяхъ полі-
тическихъ перазъ съ великою шкодою вла-
сного народа. Чому жъ ви не глядите
на тихъ Нѣмцівъ, що на австрійській
землі виправляють овациї Вильгельмови,
чому мовчите за Італіанцівъ, що кідати
ютъ петарди въ Тріестѣ, чому мовчите
не о поодинокихъ людяхъ, але вже о цѣ-
лому великому сторонництву угорському,
що домагається цілковитого розриву съ
Австрією? Гутъ жъ вже не „ухъ“,
все факти виступаютъ на явъ и чи не

Предплата на „Дѣло“ стоять:

на цѣлій рокъ . . . 8 зл.
на півъ року . . . 4 зл.
на четверть року . . . 2 зл.

Предплату можеати переслати
франко (найлучше поштовымъ пере-
казомъ) до: Адміністрація час. „Дѣло“.

Оголошенія приймаються по цѣлі
6 кр. а. в. бѣдъ однією строчкою печаткою.

Рекламація неопечатаній вѣльї
бѣдъ порта.

Рукописи не збергаються толькъ на
попереднє заслання.

Поодиноке число стоять 10 кр. а. в.

БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ.

Образокъ зъ галицького житя.

I.

(Ділови.)

Хитро добирається Семенъ до такої
покани, що хилькомъ-хилькомъ рівні
зъ підъ директорського дглажду, крізь
зъ підъ панъ господинъ. Сумнували, кло-
потали родичи чуючи недобрі вѣсти
про начинки сина. Добадили, на єйтъ
жъ кіндували, опакітували. Не по-
важають!

Вгадає теперъ Семенъ тін лѣта и
тре суну вишило въ жалю. Ахъ, икъ бы
то було було маєтъ той разумъ,
що панъ, не вустигиши було такъ марно
єйтъ лѣта молодыхъ съ буйними вѣ-
трами, съ гулящими товаришами за пан-
юшо! Було бытъ день и ніч, сидѣть
зъ твоїми латиною столько разиць про-
кладиши, було бытъ якогодиши пан-
юшо!

Страхъ, страхъ, яка обида, яка ком-
промітатія! стогнань панъ Семенъ, панъ
кою ступною походжуши по хатѣ. Січть
стоѧть передъ паномъ такій темний, не-
привѣтний и нелюдкій, икъ та темна
ночъ, съ гутетими хмарами и хлопоти-
чими дощечками. Постати паны Семерини,
отца Даміана и діда виїсувалися, мо-
ти блискавки середъ темари и, здава-
лося, сміялись підъ паномъ ікимъ гре-
мучимъ, пекельнимъ сміхомъ. Задуманії
панъ Семенъ надъ сномъ долею и стала
роздажати, чимъ то бѣдъ стаєть таки панъ
на що-ли сущільності, щобъ ему не
можна було було сміху протягнути руки

до паны Семерини? Такъ бѣдъ и прозе-
сортъ и попівкій сънъ, значить и фами-
лія есть и титулъ не абы тамъ якій, иу
такъ лиці токи себѣничого!

Панъ Семенъ вишиль січтьку зъ стола
и приступиши до невеличкого зеркальца,
що було вішане въ стінѣ. Зеркальце
було старенке, пообдиране, съ плямами,
місцями паномъ захлапане и порохомъ
припала. Панъ Семенъ бути радъ, що
мало передъ собою судію строгого и непод-
хлібного. Ось прорѣть рукою пороть и
зеркало було здоровий істъ, трохи по-
хідкій на оброкъ, де-де подшебданій, грубій,
стрижакъ усы и гладкій виголену бороду.
Істъ, усы й борода були икъ азы-
чайно у людей и панъ Семенъ не замі-
тиль на нихъ цікого східного, бтрали-
вого. Ось поділки трохи позадъ, щобъ
побачити ціле свое лиці въ зеркалѣ. И
тутъничого поганого. Такъ у пана Бішун-
ківського не таке заче, и икъ барабали-
стій та еще і съ бородавкою, и очі
акієвь, вибалушній и лиці мови, дів-
чинки до куши стулений и борода без-
гарна, а таки бѣдъ панъ на Голешатахъ,
змірювань панъ Семенъ ідилічною, ізъ
своє лиці съ бѣльми бровами, припла-
щеніями чоломъ, бірими трохи барабан-
ючими очима и позивими лиціми заго-
вільми отъ панінного вітру. Строгій

ренікъ припорошено зеркальце пакинуло
монби якій бѣдъ серпантинъ) на прозе-
сорське лиці и оно здаєлося ікъ чудо-
блє, гладке и деликатне.

Панъ Семенъ почутъ ікъ тиху
радость въ своїй душѣ після такої муш-
три и вонь почутъ ходити по хатѣ
візжаючи підъ свою долю.

„Се толькъ пыхъ наустила“*) ихъ
на таке дѣло*, думаль панъ Семенъ аз-
даєши за посольство діка. „Стыдно имъ
віорднитись тѣ прозеоромъ! Ну дай
Боже панъ и до сїзи коси дозидати
аного жениха! Що жъ таєтъ, що я бути у паніку?!

Сенъ лучаки таєтъ і свого хліба добився.
Лучше виїмкти за молоду, якъ дурти
изъ старості. Кідаль мене доля у всілкій
сторони та й не потонила, не втоплюса
и теперъ. Он будете ще жалкувати на-
шої пыхи...“

И кинувся панъ Семенъ на свою
абою. Охота пімети-блітати розжарю-
валась ізъ його душі. Що разъ то нові
думки наїтута ізъ його голову. Отъ іхъ
бѣдъ пані поглядуть где Богатої пані-
ночки та й ідовиць та оженитись, та
гарно прибралиши, ікъ паніна пара, пой-

* Прозіора матерія, таъ.

**) паковид — пакова.

шаючий примеръ, до чого веде таке инише „всероссійське“ стремленье. Отъ часу, якъ замоки Духновичъ, Павловичъ и др., бѣтъ часу якъ угорско-руска интелигенція перестала писати рускимъ языккомъ, а „Карнатъ“ почавъ писати великорусскимъ языккомъ, поступила мадиризаций угорскихъ Русиновъ въ перестрашающей способѣ, и пытъ не ма виже сѧду рускої интелигенції на Угорской Руси, а пародъ толькъ о столько двинивъ рускимъ, о сколько еще низкій степень просвѣти збергъ его бѣтъ такои видои цивілізації. Каждый же жъ искать признаніи, що мадирскій языкъ незрвнапо дальшій рускому народови бѣтъ языка польского.

Сели отжѣ такъ чужій языкъ мѣгъ выдержати конкуренцію съ минимъ объединяющимъ языккомъ, если мадирскій языкъ, скоріе прійнявъ у Русиновъ угорскихъ якъ великорускій, то о сколько же лекіе выдержати польскому языку конкуренцію съ великорускимъ? Бзунтска политика не могла выдумать ничего подобнаго и бѣлье згубного для Русиновъ надъ таке инише „всероссійське“ стремленье. Она попала, що галицкій Русинъ далеко скоріе могутъ собѣ присвоїти польскій якъ великорускій языкъ, що наші дамы скоріе будуть говорити по польски якъ по великоруски, що до интелигентныхъ домовъ скоріе найде приступъ польска книжка, польска газета и т. д. Тое инише „всероссійське“ стремленье не есть на дѣлѣ иначи иниши, якъ толькъ чистою польонізацію — только въ ишой, зручнѣйшой и небезпечнѣйшой формѣ. Нынѣ тая политика починає вже относити свои тріумфи. Хоть столько крику поднимается теперь задя инишаго „всероссійского“ стремлѣнія Русиновъ, доси однакожъ галицкій литература Русиновъ не може выказати ни одного творческого литературного плоду въ великорускій языцѣ, ни одної часописи выдаваной въ чистомъ великорускій языцѣ. Якъ же за тое пригодилась тая помовка о „всероссійскомъ“ стремлѣнію Русиновъ на тое, що нею оправдати всяку кривду здѣлану Русинамъ, нею задусити всякий хотѣбъ найсправедливѣйшій ихъ жаданія и въ имъ того „всероссійского“ стремлѣнія“ на дѣлѣ оголосити Русиновъ безъ правъ и всакої охорони. Тажъ инишо того щоразъ бѣльго галасу о „всероссійскомъ“ руху Русиновъ фалъ польонізації не поднималися николи высше, якъ теперъ, а вынародованіе Русиновъ нигде не находило бѣльго подмоги якъ въ діятеляхъ сего минимо „всероссійского“ руху. Тажъ подъ покровомъ того стремлѣнія ширится погорда для всего, що руске, ищится всяка гадка

самостойнаго розвою рускої народности и затемньюча почутъ народности до того степенія, що рускій дѣти блукуютъ по польскихъ або польскихъ школахъ, а руска мати забуваетъ руску пѣсню надъ польскою своеї дитини. Якже можна таке стремлѣніе навязувати цѣлу народови, который власне почувався бути рускимъ народомъ и хоче свою народностъ розвивати, а не еи зѣткаться на чибы таїмъ ии було користи?

Селянський банкъ передъ судомъ соймовои комисіи.

Якъ вѣдомо, спраꙗ старого селянського банку набрала великого рохолосу въ первои половинѣ сего року. По членіяхъ дніпропетровскіхъ дѣланыхъ о страшномъ задовженію селянъ въ тоймъ банку выступили такожъ и выдѣлъ, поїтовый въ Перемышли за ініціативою гр. Круконецкого съ петицію до сойму о шкодливомъ впливѣ дѣятельности селянського банку. Для сен спраꙗ вибраѧ соймъ обѣдну комисію, которой призначено такожъ вѣтъ познѣйшої петиції внесенї въ тойже спраꙗ до сойму. Якъ много іншихъ важнихъ комисій такъ и тая банкової комисії не могла задати замкнена сесіи предложити соймови свого спровадженія, але бодай виправдовала спровадженіе о той многоважнѣйшої спраꙗ. Думаемо, що пытанье задовженія селянъ и ихъ руинъ при помочи такъ званыхъ селянськихъ банківъ повинно у настѣ все стояти на дніпрѣ, порядку и що особенно интелигентній Русинъ, если хотятъ, заявити спраꙗ дѣючими о добро народу, не повинній опускати сего пытанія въ свої уаги. Для того подаю ее спровадженіе банкової комисії соймової, котре подає не толькъ много цінныхъ увагъ о дѣятельности старого селянського банку, але кромѣ того може послужити до поясненія, що сѧду дальше съ тою спровадкою.

Соймова комисія не входить подобно ии чинності селянського банку и не дослѣджує его стану и обороту финансового, она заслановляє лише надъ впливомъ его кредитовихъ операций на економічный станъ народа, що дослѣдити причину шкодливихъ наслѣдствій и по-дати средства того шкодливого вилыву.

Селянський банкъ заложено въ часѣ, коли по висвобожденію люду, по узанію загальнюї вѣбности до підписання векселей, по знесеню карныхъ законопроектій лихви и по самовладнѣмъ опанованію капиталу вѣтма жерелами еоспѣльного життя, наконецъ по внесенню неподѣльности селянськихъ грунтівъ — наши недослѣд-

ченый селянинъ, поумѣючій въ мѣру користати въ узысканыхъ правъ, щораѣтъ бѣлье вачань попадти въ руки лихвирѣвъ и шахрайївъ западлинихъ на его майно, котръ то підъ формою векселей, то підъ формою запибѣвъ и выроконъ, комірникарскихъ взыскали его потребу и легкодушнѣсть. Селянський банкъ опертый на взаимності съ правомъ видаєти листы заставній вѣстай задолженій съ початкомъ р. 1868 а розпоташъ свою дѣятельностъ доперна р. 1869. Дѣятельностъ, банку розпочали основатель сего банку видањемъ въ сѣчно 1868 р. ботовы до селянського банку ратуночъ селянъ въ руки лихвирѣвъ и вдавали селянъ, що численно приступали до сего банку.

Тую ботову поперла сильна згитація по цѣлому краю густо розсѣяныхъ, агентовъ. Селяніе и маломѣщане тлумами горнулиси до бортъ банку, такъ що р. 1869 удѣлено селянамъ пожичокъ разомъ въ сумѣ 1,400,000 ар. и выдано листобѣль заставній за суму 1,073,000 ар. По конецъ р. 1879 удѣлено пожичокъ разомъ въ сумѣ 13,032,941 ар. 59 кр. и выдано листобѣль заставній за 12,953,100 ар., въ чого съ концемъ р. 1879 позбстало у 47,881 членівъ (дошкінівъ) — 7,577,887 ар. 84 кр. Отворене селянського банку прійняли галицкій фінансовій сферу съ недовѣріемъ. Листы заставній банку не анаїшли покупу въ краю, але по бѣльї часті въ Моравії, Австрії, Стирії и іншихъ австрійскихъ провінціяхъ, где ихъ уживано на умѣщенье пупіларівъ и щадничихъ капіталівъ. Въ короткѣ часѣ показалося, що недовѣріе краю було оправдане, бо въ мѣру якъ збільшалися пожички (найвише число пожичокъ було р. 1876 бо 8,405,530 ар.) не толькъ економічний станъ народа не подносився, але противно селянство и маломѣщанство попадало въ щораѣтъ бѣльшу нужду и выродилася еміграція селянъ до Америки именно въ західної Галичини. Залегlosti въ банку що разъ збільшалися и виносили съ концемъ р. 1879 на загальну суму пожичкову 7,577,887 ар. квоту 2,452,909 ар. въ капіталяхъ а 1,729,944 въ процентахъ, а кромѣ того єще залагали асекураційній оплати и кошта судовій. Екаекуціи и прімусове видањане селянъ въ землѣ множилися въ року на рѣкъ въ способѣ перестрашаючій. Число примусовихъ лицитацій селянськихъ и маломѣщанськихъ господарствъ виносило р. 1867 — толькъ 164, року 1877 вже 2,139 а р. 1879 — 3,164. Отъ р. 1867—1879 виставлено на лицитацію въ 6933 мѣстечвостяхъ 12,427 господарствъ селянськихъ и маломѣщанськихъ. Колибы такъ дальше видањане въ той самій прогресії поступало, станть

селянській мусѣбамъ въ короткѣ часѣ совсѣмъ счеануты.

(Конч. була)

Зъ судовои салѣ

(Банкъ селянський.) Въ Чернівцяхъ, булася въ дни 13 и 14 с. к. въ поміткѣ судѣ передъ поодинокимъ судомъ, ахомъ, котръ Калитовскімъ, розправа о образѣ чинності, о котръ заскаржилъ паче черновецькимъ банку, позякъ, Гродзкій лютостъ Адольфа Котляря. Той Котляр въ землі бувъ для селянства въ округа Сторожевицкого петицію до сойму букоинівъ зважання въ Буковинѣ дальнімъ господаромъ рустикального банку и ожкъ пайдоромъ. Та петиція збстало на VIII засѣданнѣ судомъ черезъ одного посла внесена. Вітаже той ракъ (банкъ рустикальный) гучить поїтії: Чернівці, Сторожевиця, Салагуру, Заставну, Станістѣ и Серетъ, було для селянства зъ округа Сторожевицкого петицію до сойму букоинівъ зважання въ Буковинѣ дальнімъ господаромъ рустикального банку и ожкъ пайдоромъ. Та петиція приходивъ такій уступъ: „Надіжній той ракъ (банкъ рустикальный) гучить поїтії: Чернівці, Сторожевиця, Салагуру, Заставну, Станістѣ и Серетъ, було для селянства зъ округа Сторожевицкого петицію прийтіи здергу хлопку пайдору, настановила такъ званымъ директоромъ Чернівцівъ К. Гродзкого, було для познѣйшої надіздрателемъ при пытвѣ потажу и познѣйшої діористомъ. Ожкъ и его утворювалимъ „дамедінеръ“ становити вѣстъ самъ предпринимач чинності, котръ відъ суду належать и горе такому, кто позаживиша имъ оправитися — въ такому случаю директоръ хватає за револьверъ и накидає патікъ и насилія. Такъ бѣль при помочи свого урядового слуги предпроваїть виласнене одного селяніна, Александра Гросуля въ Магалѣ, зъ котримъ селянинъ не хотѣтъ тогого допустити, бѣль добувъ револьвера въ футераль, приложивъ селянину до чола и кричавъ: „Задіжнійся я не уступишъ, то тя же позастрілю!“ Теперь Кароль Гродзкій стає за залогу, що висосати сельский наріхъ, бѣль чомъ підъ охорону львівської банди лихварської сповідь самостійно буде въ Буковинѣ, не дбаючи про ніку судову помочь“. Тымъ уступомъ оскорбився Гродзкій и Котляр запозивъ о оскорбу честі.

На розправѣ запозиваний Котляр признає, що бѣль тую петицію на просбу многихъ громадъ и по пересмотрѣ предложеній ему грамотъ беззаціально позжалівъ и що бѣль въ сїй хвилі може доказати правди всѣхъ поданихъ фактівъ переслѣд. „І такъ,“ говорить бѣль „яко докладъ, що Гродзкій, образившися тымъ, що якъ представивъ яко чоловіка недорвого до директорства своимъ образованьмъ (надіжній при пытвѣ потажу и діористъ), не має дѣйстно образованія, — посуджу отое письмо Гродзкого, въ котрому бѣль засялівсь стилістичнихъ, граматичнихъ и ортоографичнихъ (предкладовъ письмі). Що бѣль насилія и чинності судейській размежуваніїмъ зважоюю сповідь, доказує тое, що бѣль засялівсь съ цвіарокнимъ орломъ, котръ єсть остереженіями селянамъ слуги сїй посылає. За кожде таке остереженіе мусить селянинъ 20—40 кр. деню платити — и дѣйстно платить зъ страху перез познѣйшимъ орломъ. Колибы въ тихъ бѣль засялівсь не ма жаданої суми, то заряжать сїй мовластю познѣйши фантусія а забранії різни

страшна бури, всю радость темніми хмарами закрила, всѣхъ людей вмела и показалося лице старого діака съ синімъ носомъ, забелотѣніемъ югоуста якимъ похороннимъ голосомъ и передъ пана Семена виунувся здоровий гарбузъ. Загорівся пань Семенъ бѣгъ губъ, цѣлій сиахъ поломенемъ. Сезнь наруга надъ нимъ самимъ! Добре тимить бѣгъ, якъ єще за конціхъ часій зайшовъ до театру. Тамъ грали штуку про сватанье дурного піарника до молодон, гарної дѣвчини. Параубони поднесли такого самого гарбузу та й передъ цѣлымъ сїткомъ обемніли. П. Семенови здалося, що се теперъ хотять съ нимъ бѣгати таку саму комедію и піднести ѹго на смѣхъ цѣлыхъ Годоліти. Ожкъ пірвався съ кулаками на діака, але навколо розданія голосний смѣхъ. Оглиниє пань Семенъ въ коло себе, а тутъ зновъ вильтла цѣла громада та же не на привѣтъ въ святочніхъ одягахъ, а съ копробами та съ мѣтлами и помелами. Наабиралася цѣла гурма малыхъ дѣтей съ замураными лицами, тѣ заболоченихъ киціанахъ и віднила такій крикъ, якъ бы виша цѣла чореда. Сей смѣхъ малон дѣтлеръ и цѣло громады до сонці громади мухъ, а заоконъ підъ школою чутно було гамбръ, краки на ярмарку. Глину въ пань Семенъ черезъ діко и побачивъ мало що не цѣлій свій сонцъ. Се пыганки въ першій засялівсь мало що не цѣла голощите громада зглиючи до купи пѣнки товаришу. Корони ревали на все село изъ блізчайшихъ толітами, біцнѣ и пітнѧ мечали, якъ падуть малі дѣти, а малі хлопцѣ візгались съ патіками и батогами на іхніхъ сторонахъ, щобъ не розходилася черезъ, въ переглушували своїмъ крикомъ ребра товари и мечанье снець. Старій засялівсь музикі и бабы стояли підъ школою і

ти до голощите церкви повелічались, пероръ цѣлою громадою и передъ панною Севериною и передъ пань-отцемъ, — отъ якабы була пімета, якъ бы би глину въ горда на шкруги себе на вѣху, ику діамъ віплату за посольство діака! Цѣлій Годоліти покорились передъ нимъ! Довго таумдене и вѣрма тентаніа честиподобнѣсть овалася въ єго душѣ съ цѣлою силою. Єсть памятань на тихъ учитељахъ, що називали єго „круглымъ туманомъ“ и запихали до посѣдніїхъ лапокъ, вгадань и тихъ ОО. Виевлінъ въ Бучачу, що карбували „препаранду“ на єго шкібрѣ, и тихъ фіреробъ, запраць, Фельдфельберъ, та официръ, що добре єго катували щодь часті недопотії служби єобскової. Цѣлій той довголітній гнітъ овалася немалыми споминами и виіхінами, охоту блиснути на рівнѣ розкішнимъ житлехъ и въ єго розкоши знайти віплату за доташербинне поинжене.

„О, блиснути всѣмъ! Всімъ блиснути за мої кривди!“ думалъ самъ про єго пань Семенъ, хоче не виіти єще, якъ буде віплатити. Одно только верглоася єго думадѣ, що єсть теперъ станъ сїткої споминъ на єго відмінній хлібѣ и що не пограбув бѣлько віплатити переносити на єго тужого вінчунами. Посольство діака розглянуло діамъ бѣлько тую жайду и разбудило нову сперію. Нашъ Семенъ

НЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Цвіарсько подорожжя.) Дія 17 (29) с. м. прибула Цвіар до Оломуца радостно вітаною людністю. На прийтий бенідіктивіті Цвіар по вімісці і по чески. Ц. к. Староста зі Просниці представляє Цвіарові начальників громади із чеською мовою. Цвіар виразив свою радість, що староста також добре говорить по чески. Чеська оклики "Slatava" дуже часто викликається відомими "Hoč" і чеські елементи відомі життя. Також і пр. докладається про це (передбачені), що один з селянинів заплатив 20 зл. за рату, а по місці часів зробленої земельного кошта судом. Крім предложеных документів я маю ще окільки 40 інших, яких кожний містить в собі 3-4 об'єктиви.

По такій обороні захищованого адвоката Гродківського жалду залишили розправи. Заподіяли противникам тому. Судя не прихильна до внесення адвоката і приступника до переслухування свідків. Свідок Василь Бенджамін, господар зі Котомостраці, центр русл. банку, 60-літній, — зазнає, що більше 7 літ відійде під час разом з рукою "амтодінер" від банку" і ходить від старшою громадою, який думав що відійти зі братом, то цвіарські, до поадвокатів адвокатів, зазнавши їх пластири і стигас більше них по 40 кр. денни. Кто не має, мусить дати грабіжі, когта у кіль застосувався.

Гродків: Я до пінська ничего о тім не знаю.

Судія: Яко шефъ вы мусили о тімъ знати.

Задовільний: Я предох о тімъ бажав до Львова доносити я більше о вислові залишав, отже вы знали о тімъ. Віротімъ мені відома "амтодінер" сказавъ, що більше ділиться зі мною тімъ зображенімъ грошимъ.

Прочай свідки зобов'язалими своїми по-терпіли заміти Котлара а один свідокъ бажав на власні очі, які один адвокатъ хулявъ пожичити від адвокаторів "за післямъ" 5 зл., а самъ свідокъ пожичивъ від банку 1450 зл. а виплатили сміг більше 1100 зл., якожчи, що решта 350 зл. задержується на случай, які більше рати не може сплачувати. Тимчасомъ після приїзду до експедиції, то експедиції цільо віртальністю 1450 зл. Для свідків потвердили такоже истоту ст. революції, ба і самъ Гродківъ не перешів, тільки казавъ, що селянинъ, якому більше революція до чола приложивъ замахнувъ бувъ на него сокирою.

На другій день розправи вінісся Гродківъ зі адвокатомъ відіст подані о позначені другого суді, бо адвокатъ Калітковській Русіні, отже противъ него яко Німець партійний, а дальше, що відомо зазуено газетарівъ, степографа і публіку, а сюз та несправно. Заміти о партійності судівъ викликали велике обурені, також адвокатъ Калітковській єще дуже позначенімъ і любленімъ урядникомъ.

Інші собі причали на дітій і на топори. Здавалось, що се же вояско облигаво школу, і хотілося приступомъ ішти. Товари и когти разомъ вразь гналися попередь біна, а когти розміщеного болота як ти кульі шматали як підь коніть, як риць та начішалися то на школій стіні, то на дверяхъ, то подвіконію на біна.

Панъ Семенъ хотівъ ішкі прикликнути къ досаді на цілу головицькую громаду, як більше пригадають собі вчораший день, відомий соні, побоївъ громадного скіху і тільки сплюнути і відічути променівши: "соні мара бага кіра!"

(Даліше буде.)

— Невинна отповідь. Одинъ учитель старалася змілювати словами своїми учеників і учениць непоняті злоні сюжети. Задавати як той цілі ріжкі пытання, але більше хударко, який когди не находити спокію, який напіть изів почти не від то як той більше? Віт мончага. На-затиші, — якож учитель — якож має?

— Отповідає нічимо дівчинка.

ЗАГРАНІЧНЯ.

Німеччини. Від постійного числа подали мы петицію до кн. Бісмарка вимірюти противъ живітъ въ виразкуючи небезпеки, які грозять більш жідовського елементу народові германському підъ заглавомъ господарства, благобута, просвіти і релігії. Агітація противжідовства въ Німеччині єсть речъ дуже цікава, коли зважати, що жиди відь многихъ країнъ і пр. оглавливихъ стараються нести культуру німецьку — drängen nach Osten. Кажуть, що виричина противжідовства агітація єсть по думці Бісмарка. Протестантська "Газета церковна" помістила цікаву статтю про зростаючі віяння жидів. Она пише:

"В р. 1840. скликали жиди до Кракова зборъ ізраїльській, який мавъ за

задачу вигнані та обдумати для себе дороги і сродства, щоби жідовський елементъ працювавъ середъ світу могуче становище. Одна вількова особа радила постаратися о

запроваджені порівнівно печатю іменно газетами щоденними. Зборъ усіхъ тон

радъ і рішено существоючі газети засновати дорогою пренумерати і ниніми средствами для интересу жідовськихъ, даліше въ гдокотрихъ країнахъ набути дневники на

власності, не видаючись въ разу съ тімъ, що то суть органи жідовські, а на постій

позасновувати дневники съ імено чисто жідовською програмою. До першихъ належать межі іншими газетами: Tippe, Les De-

bats, L' Indépendance Belge, Revue des deux Mondes; до другихъ: Daily Telegraph, La Patrie, Le Paris-Journal, Neue freie Presse, Perseveranza; до третихъ: Das Judentham, Der Israelit, Israelitische Bibliothek, Allgemeine Ztg. des Judenthums, The Jewish chronik и т. д. Цікавий апаратъ той побочі канцелярії становить можуче оружье въ рукі Alliance israelite universelle, жіварідного жідовського товариства, котрого

душею єсть Сиръ Мозесъ Монте-Море. Товариство тое существуетъ більше 30 літъ въ Парижі. Підъ фірмою філантропії на візирець масонськихъ лъжі, товариство тое має

найбільш ширити пропагу і воспівати одновірцівъ, на ділѣ же єто має скоєній іншій цілі, що і потвердилъ недавно умерший президентъ товариства Alliance israelite, Креміє (Cremieux). Въ проміжі, висказаній въ р. 1861 більше виразивъ: "На румунізахъ

царствъ і панства мусите ізнати нове месіанське царство, новий Ерусалимъ" а на

зборъ 1865 р. сказавъ: "Поступаючи на передъ скорымъ крокомъ, Alliance стає можучою силою. Жіль діллючи, ділєте славо!"

А въ 1866. р. написано: "Товариство наше не єсть товариство колькохъ різнихъ на біч стодичнихъ мужівъ — але єто єсть зінкомъ силливъ і могучимъ, котрый сътіюю свою гордію землю".

Въ Берліні дуже урочисто обходять сего року дни кровавихъ борьбъ, які армія німецька точила 1870 р. въ Франції. Газети пруські повторюють описи битвъ і називають рицарську хоробрість війська пруського і союзничихъ князівъ німецькихъ. Тимъ чиномъ хотять они на ново розбудити патріотизъ німецькій. Цвіар Вильгельмъ такожь бравъ участь въ такихъ обходахъ і промовлявъ до полківъ, пригадувачи імъ дні хвалі, дні побѣдъ.

Росія. Петербургскій Відомости доносять, що сини діамінъ візирають въ Петербургъ дуже важного політичного

перестуника, котрый більше трохи тиждінь підъ прибрамами прозаївщемъ Мартинова прибуває въ заграницю. Въ його ме-

шканю малися знайти революційні письма, пригадати друківській дінамітъ. Догадують, що більше сего агентомъ комітету революційного є Генріхъ.

Царя виїжджає 28 серпня до Лівадії і не верие до Петербурга, але єть концепція надолиста. На жільницяхъ, куди переїздить царський потягъ зараджено всіхъ можливі

средстви остережності.

Франція. Ось давна вже существує непорозуміння межі Францією і Італією

за причини справи Туниса въ Аеріці. Обі

ті держави одна попередь другу стараються здобути себі вірховодство (супремакію) въ Тунісі. Французи уважають Тунісъ за

ключъ Алжиру, а Італія такожь відирається до того краю. Коли Італіане закутили жільницу дорогу Гелетто въ Тунісъ,

Французы усильно стараються збудити по-

ну лінію, щоби зинутралізувати війська італійські.

Однакожъ більш Тунісъ не хоче

заключати контрактъ, заміченого съ Італіанами.

Правительство французьке напослідокъ

сило вимогчі на іншіхъ спонснити єго жи-

данія і для того вислали до Туніса ескадру кораблівъ, въ правителівъ італійськіхъ

такожъ саме послало тамъ іншіхъ кораблівъ. Франція очевидно не хоче допустити, що

єще інші держави осаджуватимуть на по-

передбачені

какъ її відку дорогу до виїзду — сна тільки або піднімуть, або коли опреса, вони зможуть на себе пасажири опору. Въ поступанію державъ пробивається здатність і енергія а то єсть запорукою утримання світу; коли вони виїздили, Порті борще суперечливі си воли. Телеграми зъ всіхъ сторінъ доносять о рухахъ кораблівъ французькихъ, російськихъ і англійськихъ.

НОВИНКИ.

— Намісництво засіло вчера рускій комітет для принятия Цвіара, що здѣлалъ рускіхъ товариствъ лъвівськихъ мандрівокъ представити Цвіареві въ "Народній Домъ" тільки представниками інститутівъ: "Нар. Домъ", "Старонітія" і "Галицько-руска Матиця".

— Руцій комітетъ для принятия Цвіара рашивъ на постійній засіданні бутомъ сего понеділка **відкрити одну галерею** въ салі Народного Дому для рускихъ жінокъ при случаю торжественного приняття Єго Величества черезъ Русинівъ въ нашому руско-народному Інституті. Билети викупні на згадану галерею можуть одержати він. наші жінки въ "Домі Народному". О тіхъ билетахъ однакожъ позагратися скоро, позалежить викупність. Жінки можуть якісні на галереї під час торжества.

— Въ неділю рано виїжджає 6. В. Цвіаръ зъ Відня въ подорожжя до Морави, Шлезії, Галичини, Буковини і Угорщини. Въ столиці моравській, Оломуці, принятано монархъ дуже торжественно і сердечно. Сьогодні засідає Цвіар до Кракова.

— Всі особи, котрі бажають долучитися авдіенції у В. В. Цвіара або вручити біму лично подані, мають не письменно, але здійснити зголоситися во Львовѣ у видалого для тоги цілі урядника канцелярії губернії а заразже предложить письменній прослобі, котрій Цвіареві вручати намірять. Письменний зголоситися о авдіенції не будуть уважувати.

— Зъ Петербурга доносять, що царъ Александеръ іменує Цвіара Францъ-Іосифа властителемъ рос. полка уланівъ, бутомъ якого прибуде до Кракова для позитивної депутатії.

— Цвіаръ звільнить найвиши постаменти зъ дні 15 серпня **утворити зважну катедру теології моральній і національній** катедру праця церковного въ Краківському видавництві теологічномъ. Такожъ признає Цвіаръ тому видавницю, почавши більше 30 літъ въ Франції. Газети пруські повторюють описи битвъ і називають рицарську хоробрість війська пруського і союзничихъ князівъ німецькихъ. Тимъ чиномъ хотять они на ново розбудити патріотизъ німецькій. Цвіар Вильгельмъ такожь бравъ участь въ такихъ обходахъ і промовлявъ до полківъ, пригадувачи імъ дні хвалі, дні побѣдъ.

Росія. Петербургскій Відомости доносять, що сини діамінъ візирають въ Петербургъ дуже важного політичного

перестуника, котрый більше трохи тиждінь підъ прибрамами прозаївщемъ Мартинова прибуває въ заграницю. Въ його ме-

шканю малися знайти революційні письма, пригадати друківській дінамітъ. Догадують, що більше сего агентомъ комітету революційного є Генріхъ.

— Умеръ во Львовѣ Іосифъ Паліот-ковській, директоръ земського товариства кредитового въ 61 році життя.

— Радість рекрутамъ! Після розпорядження министерства військъ розрізнути війська розрізнути війська

розділами, якожъ такожъ і промонати, що гдяжъ Русинъ лъвівські зробили формальній заговоръ

противъ рускихъ школъ во Львовѣ і не

сформували напоміння рускихъ родичівъ, запрошуваючи ихъ до німецькихъ гімназій або

і до польськихъ, щоби тобіль не до русинъ. Добрий однакожъ Русинъ въ погородою бу-

вертається въ такого злобного хлопця, бере дитину за руку і проваджує до русинської школи на козацький смутокъ післяко-польського агента...

— Поправні испити зрѣlosti въ школахъ середніхъ розбиваються: въ гімназії академічній въ школі реальній во Львовѣ 15 вересня; въ гімназії Францъ-Іосифа і II гімназії во Львовѣ 17 вересня; въ IV гімназії во Львовѣ 20 вересня. Абитуриєнти іншіхъ гімназій жають зголосити до одної зъ вищіхъ гімназій Лъвівськіхъ і будуть здати въ тімъ іншіхъ ви-кладомъ, въ якому зданими єсмуть перші вакансії. Зголоситися мають до дірекції найменше два дні передъ виїзду післяко-польськимъ.

— Проба генеральна кантатъ, котрій маєтъ відбиватися въ день прибуття Цвіара, отбудеться для 10 вересня о год. 9. рано въ салі редутової въ театрѣ (вхід III бра-

зь) Справа чорногорська близька вже рішення. Ультиматумъ державъ не дає Порті якож мілкого вибору і замы-

НАУКА, ШИТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

кожа, 1 кр., 19 лвр. Въ тобъ день мають прибуты всѣ участники хору въ провинции.

— **Гость прибывающий до Львова** на часъ побытъ Цесаря будуть мали славтнійствъ, пѣдагогъ будильникъ сопливый, такъ какъ Быдль кр. рѣшилъ отворить его въ ту по-кою, для гостей, что дѣлъ въ годъ 11 до 1-го. Такожъ гр. Вал. Джунашкій позоветъ въ твой замокъ порѣгъ! Зѣ записокъ Новицкого подаетъ Вас. Лукичъ; Любічъ, поэзія Ил. Грабовича; Смерть въ любви, новелла Льва Самогоновскаго; До Пѣса, сонетъ М. Сѣльского; Письма русскихъ Галичанъ до Мих. Петра. Погодина въ лѣтахъ 1836 — 1861 (далѣше) Ил. Ем. Левицкого; Тундра, Дениса; Русскій ятгонісъ и ятгонісъ XVIII столѣтія, крит. разбрѣръ Корн. Заклинского; Лицою школьній, и. т. д.

— **Въ Черновицяхъ** зачислять въ гимназии курсъ нѣкоторый изъ причинъ реставраціи будущаго школы 13. лвт. переселія.

— **Зѣ Коломыї** пишутъ намъ, что также бывшій бургомістръ дѣлъ Трахтенбергъ (серебр.) же выступитъ при посвященію Цесаря въ гольскому контуру.

— **Взоръ промыслу домашнаго.** Зарадъ львовскаго музея промыслового предпринимателя выдающаго взоръ выработать домашнаго промыслу на Руин и выдать вже I сербо, обнимашу мережки, которыхъ уживаются русскій болтанъ. Въ дальніхъ серіяхъ зарадъ музея намѣрѣвъ имѣти дальше мережки, бѣзъ значащихъ добромъ въ богатствомъ рисунковъ и барвъ, способъ выработы тѣхъ якъ: килики, дерги, занавески, дымки, оттакъ выработы гончарки, — словомъ все, що нарѣдъ на Руси въсночно пытвюю для свого домашнаго обходу и що для прѣздѣбы свого строю уживає. Замѣтимо коротко, що такоѣ выдающаго взоръ орнаментики пародной масъ дуже важне значеніе и наукове и практическое. Для того надѣемся, що въ нашій землії ѿ великимъ интересомъ прѣмутъ тоѣ выдающаго.

— Удержуясь упорно во Львовѣ поголода, будьтобы изъ посѣдѣдія часъ правительство заказало выставу тов. им. Качинского изъ Коломыї. Чѣмъ поголода таї правдина, не можеъ теперъ склазти. На всій случай комитетъ выставы повиненъ листъ наискорѣше дѣло выяснити.

— **Отроилося грибами** 7 осбѣ въ селѣ Бушанахъ въ Золотицкому. Зѣ тыхъ 5 осбѣ умерло въ днѣ опасенія бѣзъ смерти кутко нѣзвѣдными лѣкарями въ Помордигѣ.

— **Именование учительскій.** Кр. Рада шкільна именовала учительку школы етат. жешевской въ Стрию Іоану Бобу, дѣлѣтнаго учительскою тоїже школы; тѣмасову директорку школы выдѣловой въ Тернополи, Юлию Зеленгерову, дѣлѣтнаго директоркою тої же школы; учителя Ант. Ступницкого въ Хлоницяхъ дѣлѣтнаго учит. школы етат. въ Челтицяхъ; Казим. Антосевича дѣлѣтнаго учит. упраздненочнаго етат. школы въ Старомъ Мѣстѣ; Владислава Строніскаго, дѣлѣтнаго учит. ет. школы въ Остроному и Йосифа Пѣча дѣлѣтнаго, учителя выдѣловой школы въ Синятинѣ.

— **Зѣ Верхній,** калускаго поїтѣ, одержали мыслѣдуюче письмо: Въ нашій селѣ выбухъ днѣ 25 липня въ р. огнь въ підвалу черезъ одну заробинцо-жѣбрачку, которая въ звѣи допустилась того чину; згорѣло 25 хатъ и 44 будынкъ господарскихъ празъ бѣзъ зборомъ сегорѣчного сїна. Що въ менѣе-бѣльше обчислено на 12,500 зр., а обезличено на 4680 зр. Підвалинца признали, що она такожъ въ роцѣ 1875 поднадила одного тутешнаго господаря. П. ста-роста въ Калушѣ прибула заразъ на першу зѣсть до нашого села, щобъ подивитися на нужду и бѣду нещасливыхъ погорѣвшихъ селянъ, въ той нуждѣ хотѣ по части запоѣти. И отъ заразъ розписали бѣзову въ звѣи окрѣзъ, изъмалочу житѣль до якъ найбѣльшійшихъ сїланокъ для погорѣльцівъ чи то въ грошахъ чи натураліяхъ; такожъ за сю ініціативою завалася ту мѣтцевий комитетъ для вспірання бѣдныхъ и въ нуждѣ застосовихъ погорѣльцівъ селянъ пѣсть проводомъ п. Синявинського дѣдца въ Верхній. До комитету выбрані: о. А. Гайданъ парохъ въ Зборѣ, п. Т. Радзиновскаго учит. мѣст., П. Страйсъ начальн. гром. и П. Першиць радиный гром. и надвірнаго школы.

Усердно просимо Редакцію "Дѣла" нашу подску помѣстити, щобъ мы могли вѣсить въ помѣщи ванъ прибѣгнію прилюдно въ склади наши прапорно-руськіе: "Богъ за-плакъ". Складася подску Ви. въ Старостѣ въ Калушѣ и всѣмъ Ви. членамъ комитета за ихъ труда захѣдъ для добра нашого и нашихъ дѣтей. Дальше думася за дары Ви. Добротиць: С. Коморинскому, адіционику Завадці за 110 шт. будынкового дерева; В. Синявинскому за 7 здр. 20 оснагъ, 100 латъ, и 104 пумбъ соломы; о. А. Гайданови за 5 здр. 20 верхнихъ дровъ, 8 дубовъ и 103 латъ; Фр. Розгадинскому за 6 здр.; 6. гр. Лобзинъ за 5 здр.; К. Собота за 5 здр.; С. Танга за 7 здр.; п. Ф. Синявинскому за 5 здр.; Н. Стрыцівська за 1 здр.; П. Першиць за 1 здр.; М. Фабінукови за 50 здр.; Моз. Прессерови за 20 здр.; М. Вайнербъ за 20 здр.; Г. Делько за 20 здр.; о. А. Альдиконскому за 8 дмѣтъ; Симхе Ердѣтайнovi за 1 здр.; Б. Стиберови за 1 здр.; А. Дудъ за 2 здр.; В. Коникови за 1 здр.; І. Дудъ за 20 пумбъ. Истѣ склади въ церквѣ въ Калушѣ прибуло 5 здр. 17½ здр., изъ склади громади Ноїць 7 здр. 70 здр.

Отъ погорѣльцівъ села Верхній.

Выдає: Михаїлъ Кессакъ. — За редакцію отвітвѧє: Маркіль Желховскій.

Курсы зѣдки зъ днѣ 30. з. серпня 1880

І. Акнін за шитку.

платитъ за здѣдку	авторъ, наложено
р. кр. р. кр.	р. кр. р. кр.
281 50 285	
167 50 170 50	
296 — 300 —	

2. Листы заст. за 100 р.

Общ. кредит. галан. по 5% ав.	97 75 98 75
" по 4½% ав.	91 50 92 50
" по 5% ав. період.	97 75 98 75
Банку гал. галан. 6% ав.	101 60 102 60

3. Листы довіжн. за 100 р.

Общ. ред. кредит. Заводъ за Гал. въ Буков. 6% земѣ, въ 15 лѣтъ	92 — 94
--	---------

4. Облиги за 100 р.

Индемізація галан. 5% м. к.	97 50 98 50
-----------------------------	-------------

Облиги комуналній Гал. банку

рутин. 6%.

Чекічки кр. кр. въ 1873 по 6%.

5. Лоси мѣста Кракова

Станіславова.

24 50 26 50
----

6. Монеты.

Дукатъ голландскій 5 45 5 56

пісаркій 5 51 5 61

Наполеоній 9 32 9 42

Швейніерій 9 58 9 72

Рубель російскій срѣбрый 1 58 1 68

напоровий . . . . . 1 22 — 1 24

100 марокъ вѣменихъ 57 55 58 55

Серебро 99 50 100 50

7. Чайнико.

Включено съ цлемъ и опакованьемъ,

Гране на кожду почтову стацію австрийско-угорской монархіи за поперед-

нимъ присланьемъ або посланіемъ

належити за килограмъ.

1. Цѣлонъ найлучша перловая зр. 2. — 1/4

1а великорозничка Куба 190

1а арабска правдива Монка 170

1а найлучша Ява 155

1а доснозна Ріо 135

1а найлучша Портріко 170

1а Ст. Домініго 155

1а найлучша Сантось 150

Въ пакетахъ або поштукъ.

8. Каву

включено съ цлемъ и опакованьемъ,

Гране на кожду почтову стацію австрийско-угорской монархіи за поперед-

нимъ присланьемъ або посланіемъ

належити за килограмъ.

9. Зингеръ, Тресть.

(6. Singer, Triest.)

Докладный цѣнникъ (Preis-Courant)

всыпаю на жаданье franco. (6—10)

10. К. З. П.!

Въ кілька разъ брали альбомъ зъ тѣхъ

торговли всійній рѣчи для ужитку швейц.

швейц. чорнол. оловій, земли въ кр. въ

їхъ съвѣтъ задовільний, тожъ тутъ єдини

монахъ П. Т. Товарищъ тутъ тутъ

заклади въ Львовѣ.

Нагірній, днѣ 20 серпня 1880.

1. Чернівець

учителъ.

Ось року спроваджася обласній зъ пра-

ваторомъ торговли всійній сїланъ

пакетъ зъ пакетомъ.

Сїланъ въ 1 здр. 10 кр. 50 кр.

Въ наслѣдокъ зъ сїланъ обласній зъ

торговли пакетъ рускій Публікъ зъ

Сокольїмъ, днѣ 7 (с. ет.) серпня 1880.

(2?)

Феоф. Галантукъ

обѣймаючій 820 сторінъ

рѣшилось знижити ціну Сїлану

зъ 3 здр. на 1 здр. 50 кр.

щобъ тымъ чиномъ улегтиши Ви. П.

бліцъ рускій купно такъ въ южній

хвили потребного підручника.

Адреса: Товарищество Просвіта въ Івано-

Франції въ Івано-Франківську.

11. Фабрикантъ бѣлизни

Е. Фогль

Пляцъ Галицкий, ч. 14. поручає всику єще оставшу

бѣлизну, полотна и ткацкій вироби

о половину фабричної цѣни — дешевша якъ всюда

Сорочки мужскій въ Шиному, Оксфордовій полотній або правдиво колброзъ

зъ кротому, пожомъ мѣри по

Каленсона мужскій, полотній по

Шаркетъ гладій або колброзъ пакъ тузина по

Кватаніка дамскій вбічъ въ обрублію або гафтоній дуже тонкій по

Румбурскій полотній хуст